

בש"פ 3282/24 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 3282/24

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע
(כבוד השופט נ' אבו טהה) במ"ת 2318-06-23
שניתנה ביום 19.03.2024

בשם העורר: עו"ד ירון פורר

בשם המשיבה: עו"ד נועה קסיר פת

החלטה

1. זהו ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כבוד השופט נ' אבו טהה) במ"ת 2318-06-23 שניתנה ביום 19.03.2024, בגדרה נדחתה בקשת העורר לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו עד תום ההליכים נגדו.

עובדות העניין פורטו על-ידי בית משפט קמא, ועל כן אחזור עליהן בקיצור נמרץ.

2. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו שתי עבירות אינוס לפי סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); שתי עבירות של הדחה בחקירה לפי סעיף 245(ב) לחוק; ועבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק. על-פי המתואר בכתב האישום, העורר הוא בן דודה של המתלוננת, ילידת שנת 2006. בשני מועדים שונים, ובעודה קטינה, נכנס העורר לביתה של המתלוננת בהיותה לבד בבית, והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה בניגוד להסכמתה, על אף שהמתלוננת ניסתה לגרום לו לחדול ממעשיו.

לא למותר לציין כי במועד האירוע הראשון, העורר איים על המתלוננת שאם תספר למישהו על מעשיו, הוא ירה בה. לא זו אף זו, במסגרת עימות שנערך בין העורר למתלוננת בתחנת המשטרה, העורר איים עליה באמרו "אל תחשבי

עמוד 1

שהמשטרה יכולה להגן עלייך".

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה לעצור את העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.
4. ביום 23.07.2023 ניתן תסקיר מעצר בעניין העורר. שירות המבחן התרשם כי לעורר יכולת תפקוד ברוב מישורי חייו, וכי הוא בעל מערכת נורמות וערכים נורמטיביים. ברם, צוין, כי לעורר יש קושי לבחון את התנהלותו במישור המיני. בהינתן נסיבות חייו של העורר, אישיותו, היעדרותו של עבר פלילי, ויכולתו להפגנת מעשיו, שירות המבחן העריך כי קיימים "מוקדי סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק ופוגענית". לבסוף, שירות המבחן לא מצא כי יש להמליץ על שחרורו לחלופת מעצר, לרבות מעצר בפיקוח אלקטרוני, משהתרשם כי המפקחים אינם מבינים את מוקדי הסיכון של העורר, ואף מגוננים עליו.
5. בהחלטתו מיום 27.07.2023, נעתר בית המשפט המחוזי לבקשה לעצור את העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. זאת בהתחשב במיוחד לעורר בכתב האישום, קרי, ביצוע המעשים בביתה של המתלוננת; בהיותה קטינה; ביצוע העבירות על-פני יומיים ברצף; בברוטליות ותוך ניצול מעמדה ומצבה של המתלוננת; קיומה של עילת מסוכנות; קיומן של ראיות לכאורה; והחשש לשיבוש הליכי משפט נוכח איום העורר במשטרה. לשם שלמות התמונה יצוין, ערר על החלטה זו נדחה כשבא-כוח העורר הודיע כי מרשו חוזר בו מהערר, לאחר ששמע את הערות בית המשפט, תוך שמירת טענותיו לבקשה לעיון חוזר שבכוונתו להגיש לאחר שתישמע עדות המתלוננת (בש"פ 6116/23 (29.08.2023)).
6. ביום 15.01.2024 הגיש העורר בקשה לעיון חוזר כאמור. במסגרתה עתר לבחון חלופת מעצר מרוחקת מאזור הדרום, לרבות בפיקוח אלקטרוני, לצד פיקוח אנושי, תוך שהוא טוען כי העובדה שהמתלוננת סיימה להעיד, מאפשרת את שחרורו לחלופה.
7. ביום 19.03.2024 דחה בית משפט קמא את הבקשה לעיון חוזר, לאחר שבחן ועיין בתסקיר שירות מבחן עדכני בעניין העורר מיום 07.03.2024. בהחלטתו, התייחס בית המשפט המחוזי למכלול הנסיבות שעמד עליהן העורר כגורמי סיכוי לקבלת בקשתו, ומנגד התייחס לגורמי הסיכון שעמדה עליהם המשיבה. לאחר עיון נקבע, כי לא הובאו נסיבות או עובדות חדשות כלשהן שמצדיקות בחינה מחודשת של ההחלטה. באשר לטענת העורר בדבר העדת המתלוננת, נקבע, כי אין בכך כדי להפחית מהמסוכנות של העורר ומהמעשים שביצע, לכאורה, וכי הדבר עולה גם מהתסקיר העדכני שהוגש. באשר להיתכנות של מעצר בפיקוח אלקטרוני נקבע, כי כדי לסטות מהמלצת שירות המבחן, נדרש העורר להצביע על טעמים מיוחדים, ובענייננו, העורר לא הביא טעם מיוחד שכזה. אשר על כן הוחלט לדחות את בקשתו לעיון חוזר ועל המשך מעצרו עד תום ההליכים.
8. על החלטה זו הוגש הערר לפניי.
9. העורר מלין על כך שבית משפט קמא נתן משקל מכריע ואף החליט שלא לסטות מהמלצותיו השליליות של שירות המבחן. כן טען, כי שירות המבחן התרשם לחיוב מהעורר, וכן התרשם לחיוב מיכולת המפקחים להבין את התפקיד שמוטל עליהם. לשיטתו, כל אלו מהווים תשתית מספקת לסטות מתסקיר המבחן ולהורות על חלופת מעצר בדמות מעצר אלקטרוני. העורר הוסיף וטען כי העובדה שהמתלוננת סיימה להעיד היא בגדר עובדה חדשה המצדיקה היעדרות לבקשה לעיון חוזר. שהרי, לטענתו, הסתיימה כל פרשת התביעה בתיק. על-כן העורר ביקש להורות על העברתו למעצר באיזוק אלקטרוני.
10. מנגד, באת-כוח המשיבה סמכה את ידה על החלטת בית משפט קמא מיום 27.07.2023 וטענה כי לא

נפלה בה כל טעות המצדיקה התערבות. כמו כן הוער, כי ההליך נמצא בישורת האחרונה ועומד להסתיים בקרוב.

דיון והכרעה

11. לאחר שעיינתי בערר ובנספחיו ונתתי דעתי לטענות הצדדים ובאי-כוחם, באתי לכלל מסקנה כי דינו להידחות.

12. בהתאם לסעיף 21 לחוק המעצרים ופסיקת בית משפט זה, בית המשפט יורה על מעצרו של נאשם בפלילים עד תום ההליכים נגדו אם ישנה עילת מעצר; ראיות לכאורה הקושרות את הנאשם לביצוע המיוחס לו בכתב האישום; ובאין אפשרות מידתית יותר להגשמת תכלית המעצר בפועל בדרך של חלופת מעצר (בש"פ 814/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (31.01.2023)).

13. עבירות האינוס המיוחסות לעורר מקימות חזקת מסוכנות סטוטורית, ולא בנקל ניתן להסתפק בחלופת מעצר במקרים מעין אלו (סעיף 21(א)(ג)(4) לחוק המעצרים; בש"פ 5951/01 לוטצקי נ' מדינת ישראל (16.08.2001)); והנטל להפריך חזקה זו מוטלת על כתפיו.

14. בשים לב לנסיבות האירוע, שתוארו בהרחבה בהחלטתו של בית משפט קמא מיום 27.03.2023, לא השתכנעתי כי העורר עמד בנטל זה.

15. לא זו אף זו, על אף שהמלצת שירות המבחן כשמה כן היא, בפסיקה נקבע כי יש צורך בטעמים מיוחדים בעטיים יסטה בית המשפט מהמלצה שלילית של שירות המבחן (בש"פ 6646/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (01.10.2020)). בעניינו של העורר, סבר שירות המבחן כי קיימים מוקדי סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק ופוגענית מצדו. באשר לגורמי הפיקוח, שירות המבחן סבר כי אלה לא מכירים מספיק את מוקדי הסיכון באישיותו וכי הם נוקטים בעמדה מגוננת כלפי העורר, ומשכך לא בא הוא בהמלצה להעבירו למעצר בפיקוח אלקטרוני. התרשמות זו נובעת מהתרשמותו הישירה והבלתי אמצעית של שירות המבחן, ולא מצאתי כי בית משפט קמא שגה עת לא סטה מהמלצה זו.

16. הנה כי כן, לאחר שבחנתי היטב את ענייניו, מצאתי כי החלטות בית משפט קמא מבוססות על אדנים מוצקים ונטועות היטב במסד הראייתי שהונח בפניו. לא זו אף זו, גם בהליך העיקרי בית המשפט המחוזי עמל, באופן שניכר היטב; ולראיה ההליך קרוב לסיומו.

סוף: הערר נדחה בזאת.

ניתנה היום, י' בניסן התשפ"ד (18.4.2024).

ש ו פ ט